Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26087
Copyright: Admont, Benediktinerstift

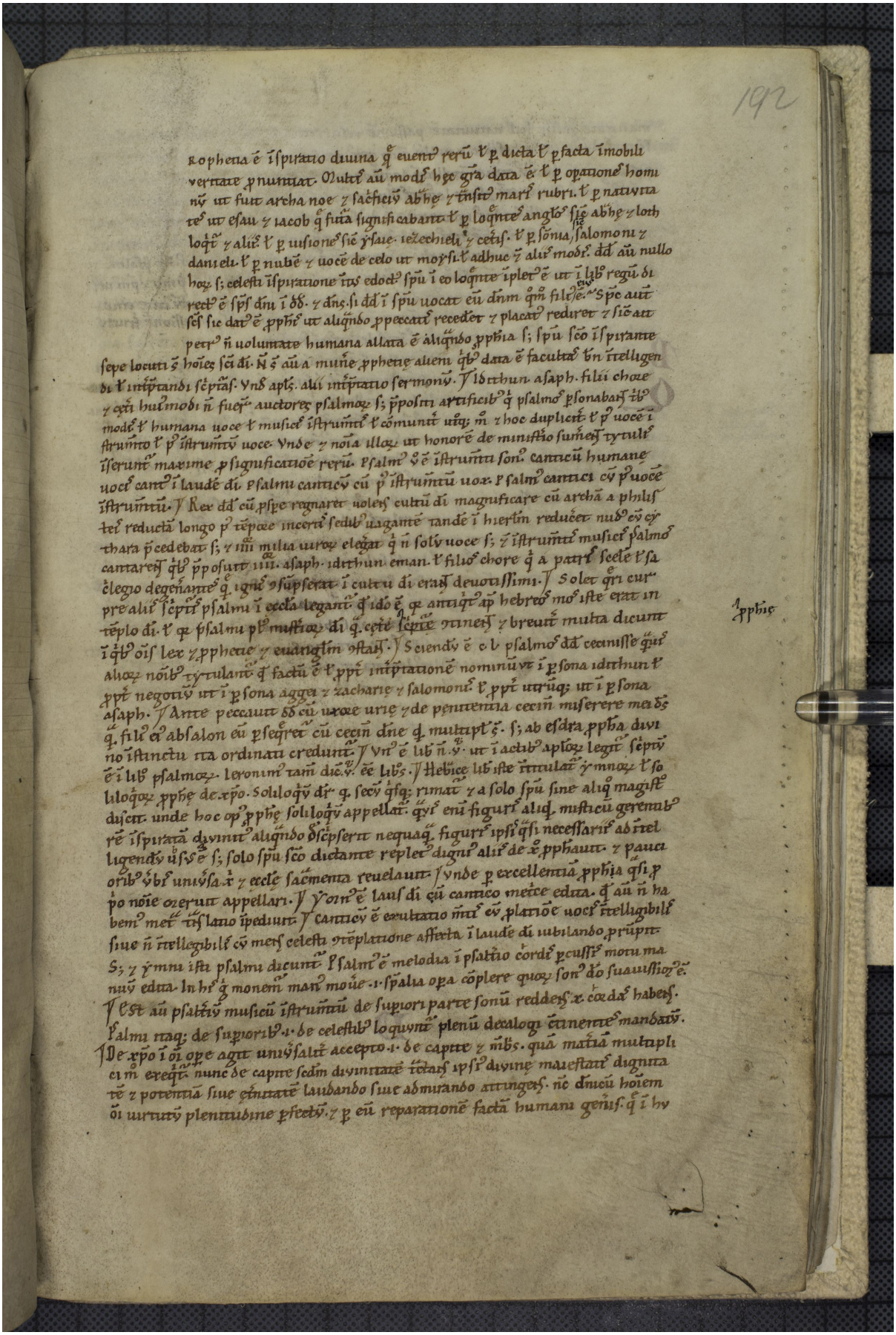

192

Prophetia ē ĩspiratio diuina q̃ euentu rerũ ꝑ ꝓ dicta ꝑ ꝓ facta ĩmobili
ueritate ꝓnuntiat. Quidꝫ aũ modꝫ hęc gr̃a data ē ꝑ ꝓ opationes homi
nũ ut fuit archa noe ⁊ sacrificiũ abĩhę ⁊ tũsitu maris rubri. ꝑ ꝓ nativita
tes ut esau ⁊ iacob q̃ futa significabant ꝑ ꝓ loqntes anglos sicut abĩhę ⁊ loth
loqtes ⁊ alios ꝑ ꝓ visiones sicut ysaie. iezechieli ⁊ cetis. ꝑ ꝓ sonia, salomoni ⁊
daniel. ꝑ ꝓ nubes ⁊ uoces de celo ut moysi. ꝑ adhuc ⁊ alis modis. dd aũ nullo
hoꝝ s; celesti ĩspiratione tus edocti spu ĩ eo loqntes ĩpleti ē ut ĩ lib regũ di
rectꝫ ē spꝫ dni ĩ dd. ⁊ dns. si dd ĩ spu uocat eũ dnm qm̃ filios ē. Sic aut
ses sic dat ē pphis ut aliqndo ꝓpeccatis recederet ⁊ placat redire ⁊ sic aut
peti ñ uolumate humana allata ē aliqndo ꝓphia s; spu sco ĩspirante
sepe locuti s hoies sci di. Ñ s aũ a mune pphetę alieni qbꝫ data ē facultas ut ĩtelligen
di ꝑ ꝓ interpretandi scriptas. Vnde apls. alii interpratio sermonis. ℣ Idithun asaph. filii chore
⁊ cęti huiusmodi ñ fuerũt auctores psalmoꝝ s; ꝓpositi artificibꝫ q̃ psalmos ꝓsonabant ĩ ib
modis ꝑ humana uoce ꝑ musicis istrumtis ꝑ comunitꝫ utq; m ⁊ hoc duplicit. ꝑ ꝓ uoce ĩ
strumto ꝑ ꝓ istrumtis uoce. Vnde ⁊ nomina illoꝝ ut honorẽ de ministio sumentes tytulis
iserunt maxime ꝓ significatione rerũ. Psalmus ē istrumtu sonꝫ canticũ humane
uocis cantꝫ ĩ laude di. Psalmi cantica cũ ꝓ istrumtis uoce. Psalmus cantici cũ ꝓ uoce
istrumtis. ℣ Rex dd cũ ꝓspe regnaret uolens cultũ di magnificare cũ archã a philis
tis reducta longo ꝓ tempore incertis sedibꝫ uagante tandẽ ĩ hierlim reducẽt nudꝫ eis cy
thara ꝓcedebat s; ⁊ iiii milia uiroꝝ elegit q̃ ñ solis uoce s; ⁊ istrumtis musicis psalmos
cantarent qbꝫ ꝓposuit iiii. asaph. idithun eman. ꝑ filios chore q̃ a patris scele ꝑ sa
clego degenante q. ignis osupserat ĩ cultu di erant deuotissimi. ℣ Solet q̃ri cur
pre alis septis psalmis ĩ eccla legantur q̃ ido ē q. antiqtꝫ ap hebreos mos iste erat in
tẽplo di. ꝑ ꝓ psalmis plus mistiꝝ di q. cęte scripture tinent ⁊ breuit multa dicunt
ĩ qbꝫ ois lex ⁊ pphetie ⁊ euangelim ostant. ℣ Sciendũ ē cl psalmos dd cecinisse q̃ui
aliꝝ nomibꝫ tytulantur q̃ factũ ē ꝑ ꝓ ꝓpter interpretationẽ nominũ ut ĩ ꝓsona idithun ꝑ
ꝓpter negotiũ ut ĩ ꝓsona aggei ⁊ zacharie ⁊ salomonis. ꝑ ꝓpter utriusq; ut ĩ ꝓsona
asaph. ℣ Ante peccauit dd cũ uxore urie ⁊ de penitentia cecinit miserere mei dꝰ
q. filius eius absalon eũ ꝓsequeret cũ cecinit dne q. multipl s. s; ab esdra ꝓpha divi
no istinctu ita ordinati crediuntur. ℣ Vnus ē liber ñ. v. ut ĩ actib apl̃oꝝ legit septũ
ē ĩ lib psalmoꝝ. Ieronim tam dic. v. ee libs. ℣ Hebice lib iste intitulat ymnoꝝ ꝑ so
liloquoꝝ pphę de xpo. Soliloquꝫ dr q. secꝫ q̃sq; rimat ⁊ a solo spu sine aliq̃ magist
dicit. unde hoc op pphę soliloquꝫ appellat. qui enim figuris aliq. mistiũ geremus
rẽ ĩspiratã divinitꝫ aliqndo discipsent nequaq. figuris ipsis q̃si necessaris ad intel
ligendũ uisus ē s; solo spu sco dictante replet dignis alis de xo pphauit. ⁊ pauci
oribꝫ ybꝫ unusa. x ⁊ eccle sacmenta reuelauit. ℣ Vnde ꝓ excellentia pphia q̃si ꝓ
po noie oeruit appellari. ℣ Ymnus ē laus di cũ cantico mentis edita. q̃ aũ ñ ha
bent mentis tis lato ipediuntur. ℣ Canticũ ē exultatio mtis ex platione uocis intelligibilis
siue ñ intelligibilis cũ mens celesti ꝑtemplatione affecta ĩ laude di iubilando prũpit.
s; ⁊ ymnu ista psalmi dicuntur. Psalmus ē melodia ĩ psaltio cordis pcussis motu ma
nus edita. In his q̃ monem man moue. i. spalia opa cõplere quoꝝ sonꝫ dõ suauissioꝝ ē.
℣ Est aũ psaltiũ musicũ istrumtũ de supiori parte sonũ reddens. x. cordas habens.
Psalmi itaq; de supioribꝫ. i. de celestibꝫ loquunt plenũ decaloqi continentes mandatũ.
℣ De xpo ĩ oi ope agit unusq̃ salutis accepto. i. de capite ⁊ mbis. quã multa multipli
citer exequi. nunc de capite secdm divinitatem totaq; ipsi divine maiestatis dignita
tem ⁊ potentia siue ꝓtinentia laudando siue admirando attingens. nec dnicũ hoiem
oi uirtutũ plenitudine pficiũ. ⁊ ꝓ eũ reparationem facta humani generis. q̃ ĩ hy

pphię